

"Ik schaamde mij niet weinig voor de burens in 1969..."

Over Neerlandici en andere schoolmeesters gesproken: Tussen 1968 en 1972 bezochten de nu gerenommeerde veilinghouder Frits "Bubb" Kuiper en zijn toen onafscheidelijke vriend, de wazige dichter-junk Arie Visser U wekelijks in Uw woning aan de bekende Nieuwe Spiegel straat 48 te Amsterdam.

Ik schaamde mij niet weinig voor de burens voor dat bezoek, want die langharige baardaap Bubb liep als student Nederlands in een lange witte Indiase jurk en iedereen dacht dat ik een travestiet met een baard op bezoek had als hij langs kwam. Toch leek hij me wel overwegend heterosexueel.

Hij zag er uit als een Maharishi van het goeroetiepe Ali Ben Maf-Maf.

Ik geneerde me niet weinig voor dat bezoek in onze zo sjieke straat.

De mensen zouden wel kunnen denken dat ik van de klub van het handje was! Ze brachten meestal een fors stuk rooie Libanon mee dus tolereerde ik ze. Ik had ook veel te weinig geld in die tijd om dat uit te kunnen geven aan hasj of marihuana.

Een keer ben ik met Ina uitgenodigd bij het studentikoze paar Bubb en Arie om daar eens "stijlvol" te komen eten, ze zouden ons eens een lesje leren en toen nodigden ze tot onze grote ergernis na een kwartier een stomdronken kroegmaatje uit om mee te eten en was voor mij de lol er wel voor goed af.

Het was meteen de laatste keer dat ik die asociale bende bezocht, dat begrijpt U! Een jaar later huwde hij uit linkse politieke overwegingen een gescheiden oost-blok vrouwtje met een kind (ware liefde!) en vele ambities ergens uit Oost-Duitsland, die dolblij was dat ze als calculerende ex-staatsburgeres uit het kommunistiese arbeiders paradijs haar vestigingsvergunning in Nederland op die manier moeiteloos binnen haalde.

Onder haar pressie om zich aan te passen aan een kleurloos naar de Oostblok cultuur aangepast burgermansbestaan moest Bubb driedelige, stofgrijze pakken gaan dragen en les geven aan een Heemsteeds elite schooltje.

Over resocialisatie gesproken!

Arie Visser raakte aan de hard-drugs in navolging van de door hem zo bewonderde Amerikaanse auteur W. Burroughs.

Arie raakte steeds verder aan lager wal en ging zelfs stapels boeken stelen bij de Atheneum boek handel waar de kittige, donkerharige verkoopster Petra, zeer geïmponeerd door het junkiegedrag, hem oogluikend zijn gang liet gaan en de gestolen voorraden afboekte als fiscaal verrekenbare verlies post.

Hij verliet de zaak zonder te betalen met stapels poweziebundels van een halve meter per keer de winkel.

Ik ontmoette Bubb bij de extreem linkse familie Hauser, die tegenover mij in de jaren zestig aan de Heemsteeds Dreef in één van de weinige huurhuizen in die elitebuurt woonden.

Korte tijd ging ik om met de manzieke ravissante labiele Mila, de dochter des huizes, die echter psychies was in de war was door een verbroken verlovings.

Ik was er kerstmis 1967 te gast.

We aten (voor mij nieuw) aardappelen in de schil gekookt, met zilveren bestek en boven het bed van Mila hingen posters van Lenin, Mao, Stalin en het verplichte "pacifistische" affiche van Che Guevara met een machinegeweer ten hemel geheven om de wereldvrede op vredelievende wijze te bevorderen, naar goed marxisties voorbeeld klaar om de kapitalisten te lijf te gaan op die zo eigen pacifistische wijze, die veel mensen het leven heeft gekost.

Tot grote woede van Mila begon ik spottend te lachen en toen ik de af fiches boven haar bed zag hangen. Al snel klassificeerde ik haar als "niet interessant" en verloor ik haar uit het oog en kwamen Aletta v.d. M., Marijke de B. in successie om de hoek kijken.

Pas achttien jaar later zag ik Mila weer terug tijdens een toevallige ontmoeting, maar wat is toeval, in Amsterdam.

